

Natural de Terrassa, en Xavier Mateu i Palau sap el que vol i lluita per aconseguir-ho amb rigorositat i professionalitat des del seu despatx de la capital del Vallès Occidental.

L'estudi d'en Xavier, del qual formen part sis professionals més, encara és jove i va néixer amb uns objectius molt concrets: **"El nostre objectiu ha estat sempre introduir-nos de ple en el mercat de Terrassa, i la idea ha estat esforçar-nos a aconseguir feines diferents com el càlcul d'estructures per a altres arquitectes, l'assessorament a immobiliàries, la construcció d'estands a diverses fires, les cases per a particulars i, la part més important, el disseny per a promotors i constructors"**. Aquesta voluntat d'entrar a tots els fronts possibles respon a la idea que **"l'arquitecte acabarà absorbit pels promotors i les immobiliàries, i que dels qui treballen ara com a liberals només en subsistirán una minoria"**. El repte d'en Xavier és, doncs, **"trobar-se entre aquesta minoria"**.

Arribar a fer el que realment es vol en aquesta professió no és fàcil i el nostre protagonista sap que aconseguir-ho és el resultat d'un esforç i d'un procés: **"Treballar per a constructors és el que ens és més rendible i sabem que ho hem d'aprofitar. Jo sento que una cosa és l'ofici i l'altra l'art. En un futur ens agradaria poder fer una arquitectura clàssica, en el sentit de perdurable en el temps i universal, que agradi a tothom"**. Però, de moment, no es deixa portar per il·lusions i sap tocar de peus a terra: **"Treballem per menjar, solucionem problemes als nostres clients i ens guiem una mica per on ens porta el mercat"**. Així que els encàrrecs que més li arriben són els d'edificis d'habitatges, que estan en un bon moment: **"La gent, encara que sembli mentida, no compra una casa o un pis sinó metres quadrats. El tema econòmic és el que domina el mercat i ara hi ha un excés de feina que perjudica l'arquitectura. Els promotors tenen pressa, volen rapidesa i per molt que intentem ser estrictes en la feina no ho podem ser tant com voldríem"**.

Aquest excés de feina comporta dedicar-hi molt de temps i saber-se'l distribuir correctament: **"Normalment dedico els matins a les direccions d'obra i les tardes a les gestions de despatx. El problema és que tot el que necessita tranquil·litat s'ha de deixar pels vespres o pels caps de setmana"**.

Continuant amb el tema de l'habitatge, el nostre arquitecte pensa que la distribució interior d'una casa no canviarà gaire en un futur immediat: **"Hi ha uns mínims que sembla que sempre es respectaran, com són els dormitoris o el menjador. El que no crec que funcioni durant gaire temps són els dúplex, que ara s'han posat tant de moda. I, d'altra banda, el que sí que crec que està en un procés de transformació és la cuina, responent als canvis en els hàbits alimentaris. Penso que anem cap a la cultura dels precuinats i que això modificarà l'espai"**. A Europa, a diferència dels Estats Units, es paguen els metres i això, unit a la forma de viure, condiona d'una manera fonamental el tipus d'arquitectura: **"Aquí el que es ven és la pedra i allà, per contra, les cases es fan molt sovint de fusta, perquè la seva mentalitat és que aquella residència és totalment transitòria, com l'automòbil"**.

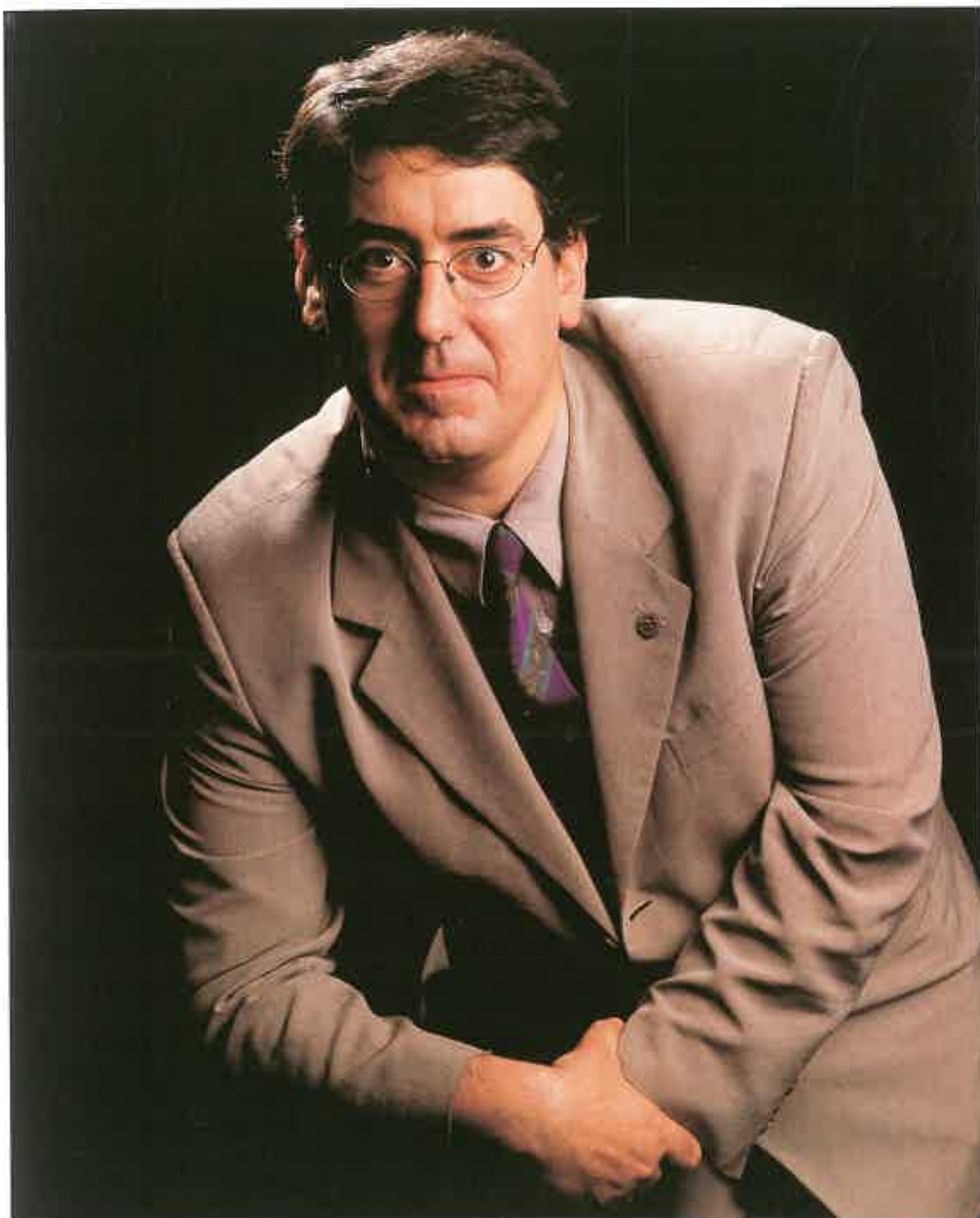
Aquesta feina per a promotors i constructors, no obstant les limitacions, sembla que no és impermeable a les noves tecnologies i solucions: **"A mi m'interessa fer el que demana el mercat, però també reconduir-lo per millorar les condicions de vida de les persones. Es tracta que, mica en mica, es faciliti la circulació als minusvàlids, es posin plaques solars i s'instal·lin telèfons als ascensors, però no perquè ho exigeix la normativa, sinó fruit d'una conscienciació"**.

En Xavier Mateu, de totes maneres, considera que s'ha avançat molt en el tema de la regulació arquitectònica però que encara es pot anar molt més enllà: **"Si comparem Terrassa amb Sabadell, ens adonarem que a la segona han aconseguit una ciutat molt més uniforme i això és conseqüència d'un major rigor en l'aplicació de les normes"**. És per aquest motiu que s'ha ofert a col·laborar en les reunions que s'estan portant a terme per a la modificació del nou pla general de la seva ciutat: **"M'he brindat a treballar amb en Manel Solà Morales, que és qui porta aquest tema urbanístic, perquè jo he viscut Terrassa, l'he viscut des de petit amb bicicleta, conec tots i cada un dels seus barris, i penso que en tinc una perspectiva que haig de compartir"**. La ciutat té una herència històrica important i molt terreny encara urbanitzable: **"A Madrid es van fer uns estudis en què es demostra que el Vallès Occidental era la comarca més rendible per edificar-hi, i efectivament els promotors es troben que Sabadell ja no disposa de sòl i que, tot al contrari, a Terrassa n'hi ha molt"**.

Al despatx d'en Xavier s'han especialitzat també en el càlcul d'estructures per a altres arquitectes: **"Hi ha molts professionals que ens ho donen a fer. Penso que és una qüestió fonamental, perquè si no es calcula bé no es pot fer una bona projecció"**. Però amb el que més gaudeix el nostre entrevistat és amb la construcció d'estands per a fires, un món amb el qual s'estan obrint al reconeixement internacional: **"Hem estat a Hannover, Milà, París i altres ciutats europees i tenim la voluntat de triomfar-hi. Quan fem arquitectura ens trobem una mica amb les mans lligades, i en canvi això és totalment efímer, ens la podem jugar, podem fer coses que no s'han fet mai, jugar una mica amb la imaginació. I és bonic, perquè si comets un error al cap de set dies deixa d'existir i pots tornar a començar"**.

Tectum és el nom de l'oficina que en Xavier té a Terrassa i ens explica el per què de l'elecció: **"Vam triar aquest nom llatí perquè fos internacional. Significa sostre en una primera accepció i casa en una segona. M'agrada també perquè té molt a veure amb el significat etimològic d'arquitectura, que no és cap altre que casa quadrada"**.

En Xavier vol recuperar el prestigi social que creu que ha perdut l'arquitecte i per això té també molta cura de la seva imatge i aposta per la seriositat a l'hora d'obtenir la confiança dels clients. La Gemma, la seva esposa, col·labora amb ell, i amb ell comparteix també dos fills, la Georgina i l'Stefan, que potser el dia de demà es decidiran per l'arquitectura a l'hora d'escollir els seus destins professionals.

“Quan fem arquitectura ens trobem una mica amb les mans lligades, i en canvi això és totalment efímer, ens la podem jugar, podem fer coses que no s’han fet mai, jugar una mica amb la imaginació”

Xavier Mateu - Terrassa (Vallès Occidental)